

La poarta dinspre
soare-apune

de Petre Curticăpean

Editura „Casa Ciurea”
Martie 2010

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CURTICĂPEAN, PETRE

La poarta dinspre soare-apune / Petre Curticăpean. -

Slatina: Casa Ciurea, 2010

ISBN 978-973-87819-4-8

821.135.1-1

Culegere text: Monica Curticăpean

Tehnoredactare: Valeru Ciurea

Coperta 1: MARCEL LUPȘE - Poarta, 100X200 cm,
tehincă mixtă pe lemn

Coperta 4: MARCEL LUPȘE – Portret Petre Curticăpean,
tehnică mixtă cărbune și cretă, 1982

Tiparul executat la S.C. TirInvestments Slatina

Copyright Petre Curticăpean. Toate drepturile rezervate.

În atenția difuzorilor de carte:

Timbrul literar se virează la Uniunea Scriitorilor din
România

Un poet al amurgului transilvan

Nu demult, am semnalat în revista „**Flacăra lui Adrian Păunescu**” niște versuri surprinzătoare ale unui semnificativ poet ardelean, Petre Curticăpean, din Tg. Mureș. Reacția autorului m-a emoționat. El nu se aștepta să-l citesc și să-l remarc. Am terminat, de curând, de citit cartea de versuri, plecată spre tipar, „**La poarta dinspre soare-apune**”, a aceluiași Petre Curticăpean.

Ea mărturisește valoarea unui liric, stăpân pe mijloacele sale, economicos cu metaforele și iubitor de exprimări aforistice de o stranie modernitate. Fără a mai fi tânăr, Curticăpean e în stare de reale proștejimi, ca și de nebănuite adâncimi. Iată aceste extraordinare versuri, parcă scrise de Blaga, ca, de altfel, și alte poezii ale lui:

Scrisori

Se-ntorc

Necitite scrisori

În amurg

Destinatarii au murit demult

Stau închiși

În găurile lor de cârțițe

Amenințând că vor

Umple cu hoitul lor

Orizontul prea strâmt

***Și-l vor preface în
Răspunsuri menite să
Ceară binele de rău.***

***Mă-ncearcă un vis
Desprins dintr-o noapte
Iluminată de crisalide
Picurate
Din Heidegger***

***La capătul podului
Aleargă factorul care
Să caute mai departe
Adresantul și expeditorul***

Dincolo de acest nou caz de poezie ardeleană serioasă și convingătoare, aş remarca fenomenul mai larg, de permanentă înviere, pe care suntem obligați să-l înțelegem, așa cum se arată el de la Goga, Blaga și Beniuc, la Ioan Alexandru, Gheorghe Pituț, Aurel Rău, Ion Mircea, Horia Bădescu, Adrian Popescu. E poezia de revelație, pe care o practică, nu rareori în stare de grație, și Petre Curticăpean. E o sugestie de amurg, fixată în geometria unui burg transilvan, de presimțirea lunii și de bătaia clopotelor.

Adrian Păunescu

La poarta dinspre soare-apune

de Petre Curticăpean

răni nedurute

***s-au încrețit pe cer
roșind asfințiturile
sentimentele
pe care le-au stârnit
apropierile noastre
ne-au copleșit
răni nedurute
nimic nu putea fi
mai albastru
- „nu mă uita” -
decât cerul
dragostei noastre
revărsat peste straturi
de neprihănire
lopeți vâslinde
risipeau tezaur
de cântec***

fusarole

*sunt atât de ascunse
bucuriile
că le asemăn
mineralului prețios
în gangă
așteptând să-i fie
înlăturat
învelișul
pentru a străluci*

*prea ne sunt
drămuite
toate bucuriile
- biete fusarole -
într-un element
decorativ
pierdut în
intensitatea cenușie*

goblenul

***larga prinsoare
lângă căpătâiul
leagănelui tău
de vise
vine să-ncunune
chip sculptat
în taine
liniște aparentă
peste buzele apropiate
în rictus
la poarta magică
a paianjenilor
țesându-și temerar
goblenul
străjuiește adormit
de-ntristare
sinele ce se caută***

curg zilele

***cu toate că
îmi pare
că zilele curg
pline de evenimente
unul mai spectaculos
ca celălalt
după o vreme
spectaculosul
începe să se
tempereze
iar zilele curg
haotic
dar curg***

în picuri

*cresc sonorități
în catedrale
de bazalt
mișcându-și tăcute
poemele – ode
închinare
stăpânului – marelui*

*în picuri
latră copoii
păzind adâncurile*

*pe cruci
mai sclipesc
picăturile de ploaie
din ochii nepământenii
ai berzelor
abia întoarse
din moarte*

în tabăra uitată de sculptură

***rosturi ferecate-n fier
dintr-o lume dispărută
stau pe câmp ca un vier
după turma lui pierdută***

***rupte fulgurări de gând
întrupate-n lemn sau piatră
zac pierdute, adormind
cu tăciunii stinși pe vatră***

***porți cu chipuri de eroi
creionate-abia sub zare
dorm sub arșițe și ploi
frânturi mute de cântare***

***poate că-n tăcute nopți
când e beznă de mormânt
intră iarăși pe sub porți
înviat în descânt***

***încing surd satanic dans
drept ofranda pentru-acei
care-au vrut să le dea glas
renăscându-se pe ei***

niciodată

***niciodată
sufletul meu n-a fost
sfâșiat de atâtea neliniști***

***îmi apar din toate părțile
tulburându-mă în vibrații
ascunse în umbra adâncurilor***

***ca un biet ciung
încerc să mă agăț
de clipele
pe care mi le-a dat
Cel Puternic***

***cireșii zâmbesc
din toate florile lor
expuse în mersul
spre soarele-apune***

***și parcă
îmi iau în derâdere
încercărileperate***

***la capăt de noapte
veghează cucuveaua înțeleaptă
ca jocul să se desfășoare
conform regulilor***

înecate scânteii

***imașuri
întinse sub lună răstoarnă spre nopți
adâncimi de-ntuneric
adunate
din tunetele asfințiturilor***

***la ora risipirii
lungi clipe se-torc
să-și jelească
trecute copilării***

***înecate scânteii
vestesc
vâlvătai
în trupuri zvâcnite
din arși de vară***

alte liniști

***liniștea
explodează în
bucăți sinistre
împrăștiindu-se
în infinite grăunțe
de întuneric
din ele se vor naște
alte liniști
-sau neliniști
ce-mi vor devora
pacea
pe care o ascund
rușinat
în pagini
ce vi le ofer***

***e un fel de
iarmaroc
unde încerc să scap
de mine
dându-mă vouă***

miroase a cer

*iarba
îmi taie amarnic
degete-ntinse
spre mângâiere
clopote
oftează în depărtări
pierzându-și limbile
adunate-n talangă*

*miroase a cer
și-a vântoase
peste corolele abia-ntredeschise
mișună balaurii-n zarzări
și pasc în ciupoare
oile bete
de-atâta obositoare
lumină*

neliniştea zorilor

***mi-am crescut
lăstari de cântec
să mă apere de visele
nebune***

***la porţi am atârnat
clopoţei de argint
să-mi vestească
gruparea norilor***

***broaştele uşilor
le-am camuflat
cu sunete surde
lăsându-mă în seama
cocoşilor
să-mi vestească
venirea primăverii***

***nimic nu mă paşte
decât neliniştea zorilor
treziţi prea devreme***

încă mai sper

***încă mai sper
că-ntr-o bună zi
o să mă-nalț
spre azurul privirilor tale
să-mi adăp nesațiul***

***voi slobozi atunci
din pieptu-mi
cel mai nebun urlat
pe care-l vei auzi doar tu
și te vei deștepta
cu cătușe de flori
la toate sentimentele***

***viața va curge
prin line prăpăstii
- cascade de dor -
perne pentru
toate adormirile
îmbrobodite
cu
baticul tăcerilor***

zâmbetul Monei Lisa

***nu-nțelege
zâmbetul Monei Lisa
decât cel îndrăgostit
cu-adevărat
iar acela
nu-ndrăznește să-și
dezvăluie taina
ca nu cumva
să se-mprășteie
ca un pumn
de iluzii***

***iar când nu mai
este îndrăgostit
tot ce a știut cândva
s-a risipit***

***rămâne doar
o părere de rău
mai tristă decât misterul
misteriosului surâs***

dimineața la Meștera

*aici, la munte, roua-i cât o ploaie
și iarba-i udă ca după potop
în văi s-agită neguri, crengi se-ndoaie
de mult prea grele, chiar în vârf de plop*

*e-atâta prospețime împrejur
că te-nconjoară univers de verde
încet se dezvelește cerul pur
și-orice tristețe-n dimineți se pierde*

*un început de zi e-un cântec sfânt
ce-nvăluie natura, râde firea
un început curat ce pe pământ
îl seamănă din cer dumnezeirea*

petale de fluturi

*de ce oare
calea dragostei
este poleită
cu petale
de fluturi?*

*diminețile
par nesfârșite
atunci când nopțile
cusute cu farmec de lună
se petrec
asemenea clipelor*

*eternitatea se naște
din frânturi de vise
dar dispare la fel de repede
ca și nașterea lor
fluturândă*

*șuvoiul se pierde în arșiță
și nu rămâne decât
o biată rană
pe suflete*

nevrednic aş fi

*nevrednic aş fi
de aceste sublime meleaguri
nevrednic aş fi
de fluturii care roiesc în înserări
în preajma lămpilor aprinse
dacă ar trece prin preajma mea
fără să iau în seamă
că totul năvăleşte în
adâncul sufletului
şi se întrupează
în realităţi ce seamănă leit
cu visurile
nu tulbur liniştea lucrurilor
dar, de multe ori
îmi pare
că tot ce mă împresoară
şi mă bulversează
în realismul lor total
îmi pare, deci,
că face parte
dintr-un vis
pe care îl confund mereu
cu trezia*

*Doamne, cum aş putea să
traduc toate aceste
minuni
în rime?*

cuibul cald

***Stropi calzi
de patimi
îmi pătează perna***

***lăstarii firavi
de dragoste
sorb cu lăcomie
licoarea dătătoare
de viață***

***asist neputincios
văzând că trăirile sunt
mai puternice
decât mine***

***eu nu sunt decât
cuibul cald
în care se zbenguie***

***dar,
mi-e chiar de ajuns
atâta dezmăț***

tentație
(în tabăra uitată de sculptură)

am pornit
cu intenția
de a mă pierde
în spațiul dintre
oraș și pădure
pe unde cândva, altă dată,
artiști din cineștiece locuri
s-au adunat
să transpună
în piatra dură a muntelui
sau în trunchiul arborilor seculari
gânduri-imagini
doar de ei văzute

mă așez la poala
unei imaginare porți
- spre soare?!? -
și parcă retrăiesc
emoția celui
ce-și dăltuise în
carnea lemnului
tentația
de pătrundere în

***marea nesfârșită
a albastrului stelar
care înconjoară
munții dimprejur***

încercare

**pe sub
dărâmături de certitudini
încerc disperat
să mă regăsesc
mai întâi fragmentar
mă aflu
bucată cu bucată
și aștept
să le regrupez
în întreg
ca-ntr-un
puzzle**

**deasupra mea
îngeri
cu trâmbițe aurite
vestesc
renașterea**

perspectivă deschisă

*de pe terasa camerei mele
din megalitica clădire
așezată pe creasta muntelui
mi se deschide
o largă perspectivă
spre valea întinsă
a Covasnei
orașul
îmi pare, ca o
grădină fermecată a
păpușilor
în care acestea
și-au zămislit o
lume a lor
cu căsuțe-jucării
colorate în toate
nuanțele curcubeului
cu temple
cu străzi
grădinițe și școli*

*peste tot
numai arbori și flori*

**de unde privesc
oamenii îmi par
mărunte furnici
roind în jurul mușuroaielor**

alergie

***alergie
mă-ncugetă delirantă
în înserarea îmbătată în
disperate neliniști desprinse din
somn se prelinge tăcut
în cupe
pe care le sorb neștiuți
îndrăgostiți cu cartea de muncă
trecută prin stingeri lungi
și albastre dezastre
la capăt de somn***

dormi!

în spatele verdelui

*și
n-am să pot
niciodată să mă preling
în delir bulversat de genuni
în spatele verdelui
derivat în albastru
și rumen
aștern deliberat versuri
în absența licorilor dătătoare
de viață*

*la porți
se-ncrucicează
versete de aur mângâiate
de buze neștiute în
clipiri de stele*

porți ferecate

*streșini sterpe
vorbec despre ploi
în deluv
și despre iubirile
pierdute în nopți
de mai
se crucesc parcă
și crucile
din cimitire
ascunzându-și morții
sub ierburi*

*porție răsăritului
nu se deschid
oprind cohortele
de nori
la porți ferecate
cu balamalele ruginite
grele
de doruri păgâne*

spre unde te-ndrești?

*îmi las sufletul
s-alerge
spre-ndepărtate iubiri
mângâiate
de fulgi
striviți în pricesne*

*strune-liane
vibrează
pe toate cărările
bătătorite de doruri
ce nu-și află astâmpăr*

*închin
spre zenit
cupa
golită de-adieri*

*spre unde
te-ndrești
suflete
crai?*

lespezi

*lespezi
dormind sub
albastru de cer
visează
șiroaie care
să le poarte năvalnic
spre
marile ape
unde să-și astâmpere
setea*

spre steaua ta

*mă închin spre steaua ta
încă nezărită, încă
poate astfel voi afla
drum spre liniștea adâncă*

*teiul să-mi susure blând
viers din frunza-i jucăușă
peste vremi alunecând
în mireasmă de brândușă*

*să ascult cum plânge lin
când izvorul sparge geana
sfânt liņtoliu de pelin
ce trezește-n zori poiana*

*să mă-ndrept în sunet stins
ca un semn uitat în carte
tot mai singur, tot mai nins
mai departe, mai departe*

La Dulcea

*fără răni, prin vad de rouă
trece vânt în haină nouă
să-mi dezmierde, vai, tomnatic,
pasul prins în dans lunatic*

*blând așterne Dulcea-n munte
peste ape nebăute
pod luminii de sub ierbi
mersul cârdului de cerbi*

*stau la geam, spălat pe față
de vântul de dimineață
și aștern în rime sfinte
bucuria în cuvinte*

*tainele pădurilor
beau dulceață din izvor
iar din nalt coboară pace
ninsă-n rima mea stângace*

*nemișcat, în aer rece
martor timpului ce trece
mă cufund, cuprins de teamă-n
frumusețea-i fără seamăn*

rugă

**păzește-mi,
Doamne,
libertatea sfântă
de-a mă trezi
în zori cu
muguri de lumină cerească
și-a mă purifica
iar și iar
spălându-mă
cu lacrima
zorilor
de pe firele
de iarbă
așează-mă
în rândul
aleșilor tăi
ce-ți cântă
fă-mi viersul
să zburde
asemenea mânăjilor
neînșeuăți**

***veghează-mi
mersul drept
printre lanuri
și fă-mă martorul
minunilor tale
din fiecare dimineață***

oglindirile

**încerc
să rescriu
tentațiile zilei
în rime
meșteșugit făurite
în alambic
manevrat
de impulsuri
strunite rațional**

**mi-e greu să accept
că oglindirile
sunt atât de palide
-copii ftizici
frunze veștede -
imitând pueril
o lume apusă
ce-și caută nemurirea**

**lumânări
se mistuie
la catafalcul nuntitelor
clipe
crescute-n realitatea
ce-o vreau rășfrântă
în valuri**

vestigii de cânt

*vestigii de cânt
s-au oprit
înțepate
în spinii trandafirilor
pe care tocmai
ți-i i-am adus
în do
în re
în sol
în...
încerc
absolut zadarnic
să readuc
notele disparate*

*îmi pare
cel mult
un oftat
de tristețe
sedusă
în alveolele
rozelor*

singur

*ciclopi grizonați
se scaldă-n
apusuri
trudite*

*lacrimi planează
pe obraji
planetei
sătule
de arșița curcubeelor*

*mă agăț în
sunetul așteptărilor
cu privirile goale
de vinovății
bolnave
de cântec*

arșița dragostei

**vârstnic
poate fi
copacul
în care-mi
agăț primăverile !?...
să le usuc
de-atâta rouă
cersită
în arșița dragostei**

**vara vine, vara trece
oare ce s-o mai petrece?**

**mi-aș lua
spălate-n ploi
primăverile-napoi**

melopee

*în dimineți
dezmiardat de nămeți de azur
îmi clătesc privirile
să surprindă-n adâncuri
rosturi
ce se fac neștiute
arpegii abia-nmugurite*

*urăsc
adormiri viclene
și macin
pe înserate poteci
bucurii
prelinse din faguri
de fapte*

*lângă mine
o fată-și așteaptă
iubitul
și-și cântă o melopee
doar de ea auzită*

la streșini

*la streșini
se-nghesuie norii
stropii cerului*

*sudoarea
risipită-n aorte*

*pământul
crăpat de atâtea eforturi
înghite hulpav primăvara timpurie
în chip de răsadniță*

*vulturii ceții
se-ntrec în concursuri
dotate cu premii
de vieți prelungite
în pustie*

cine îngână?

*liniște
de mormânt
lasă-n urmă
cuvânt*

*cine
îngână acest cânt
izvorât din pământ?*

*lanțuri de brume
izbesc ne-ncetat
lângă trupul mușcat
devorat de păcat*

*liniște de mormânt
pe și peste pământ*

pradă lucrurilor

*mereu pradă lucrurilor
omul
se zbate bezmetic
drum căutând spre ieșire
în traiul diurn
din zori și până-n noapte
lucrurile-l însoțesc
îl obolesc
îl tracasează
oricât ar fi ele
de suave*

*sapă sau greblă
sau plug, coasă
fie stilou, computer
mașini-unelte
etc*

*seara, târziu
frânt
omul așteaptă stoic
în urma lor
să poată aduna
atâta hrană
pentru ca mâine
să înceapă din nou
iar și iar
lupta pentru existență*

*până când
își încrucișează
mâinile pe piept
predându-se învins*

i-oi întreba cândva

*n-am cutezat
niciodată
să-ntreb
moșii ori părinții
culcați acolo
pe dealul
deasupra târgului*

*ce
simt atunci
când lumea
și-adună atâția oameni
să-și vândă gândurile
și iluziile
concentrate în boabele de
aur
în sacii dezlegați la gură,
în poamele din coșurile împletite
din crengi de răchită
sau
în ouăle ce-au scăpat
neșezate în cuiburi
la clocit*

*poate
i-oi întreba cândva
mai târziu*

meandre flămânde

*sentimentele
o iau razna
într-o lume
numai de mine știută*

*se agață
bolnave de singurătate
căutându-și liman
într-o geografie
prin care
meandre flămânde
mă poartă
seară de seară
vis după vis*

nevisarea

*torent de vise spre pernă-și caută moartea
mutești dogori vetuste se prăvălesc în noapte
m-am speriat de mine și scap din brațe cartea
mi-acopăr nevisarea cu vântul dus de șoapte*

dezolare

*veacuri lustruite de secetă
priveghează singurătatea
drumeții se-nchină
rostindu-și în barbă
rugăciuni
pentru
alungarea spiritelor
ascunse-n pustietăți*

*cățelul pământului
urlă lugubru
spre-o lună pitită
dincolo de nori*

solitudine

*prelinse ninsori infantile
pe jgheabul trecutelor zile
rostesc adevăruri ce dor
crescute-n cumpăna anilor*

*privești de vreme spălate
amintesc presupuse păcate
și-n sterpe tăcerile toamnei
pe frunze, cu pecetea aramei*

*nimic nu mă-ndeamnă să-ntorn
doar fumul încrunțatului horn
când spre asfințituri se duc
reci singurătați de cuc*

lacrima zorilor

*din mare
se nasc răsărituri
fredonând miracole
așteptate să nască-n dureri*

*sângerânde orizonturi
aruncă pe creste de valuri
nenăscutele împliniri
virtuale*

*farul
ca un stareț macabru
le blagoslovește
să se-ntrupeze
din lacrima
zorilor*

tentație

*nimb
peste visele plămădite
în nopți de veghe
la căpătâiul atâtor zile
în care am păstrat zadarnic
umbra trecerii tale*

*ca moarte
desene animate
se rostuiesc
în ademenitoare
peisaje lunare
cu trupuri de șerpi
șuierând
și-ntinzându-mi merele
viclene*

*tentația
este cu atât
mai amară
cu cât pare mai pură*

risc asumat

*îmblânzitor de rime m-am făcut
s-ascult cuvântul transformat în strună
tot aşteptându-l până când, durut
să-l nemurească-n limba lui străbună*

*metafore am adunat în clăi
s-aleg, când s-o brodi, la ceas de seară
din câmpu-mpestrîtat cu ciumăfăi
să fac poiană-n care visul zboară*

*răscolitor s-aştept ca la-nceput
să se desprindă în idei cântarea
s-o fac toiag pe drumul neştiut
pe când poemu-şi caută-ntruparea*

*un ucenic cuminte mă strecor
prin limba sfântă ca să dibui urma
cuvântului cu rostul lui sonor
ca un păstor ce-n fluier plînge turma*

*chiar dacă turma a-nghetăt în văi
şi-n vis mai paşte iarba fermecată
mă-ntorn să aflu, printre ciumăfăi
ce n-am văzut aieva niciodată*

ție

**limbi de foc
dansează
-mirate neliniști-
în preajma casei tale
o luminează doar**

**tenebrele
n-o pot ascunde**

**uimit
o privesc
și te văd
visând liniștită
păzită
de candela nestinsă**

ochi

*ochii ferestrelor
abia deschiși
mă pândesc
în dimineți
muate în cețuri
pesemne
vreau să înțeleagă
ce-mi rezervă
ziua
care abia începe*

*aș vrea
să mă ascund
și n-am unde*

sunt ochi peste tot

albine moarte de alb

*se scutură salcâmii
de culoare*

*plutesc în jurul lor
albine moarte
de prea mult alb*

*s-au scăldat
în polen
până când și-au ars
aripile*

*o ploaie călduță
de mai
încearcă
să le resusciteze*

*mândrețe de flori
le așteaptă
pe pajiști*

martor

***istorii
vestesc sfârșituri
de lumi
măcinate de treceri***

***tăceri abisale
roite din streșini
caută în ceruri
salvarea***

***surprind adâncimi
de morminte
pe dealuri muiate
în ceața-nceputurilor***

***mi-e teamă
e greu să fii martor
începutului?
sfârșitului?***

robie blândă

*neiertătoare porunci
îmi luminează
rosturile*

*mă simt ca
un robot
ce îndeplinește
fără crâcnire
voința altcuiva*

*te simt
în spatele lor
și-s fericit*

*e-o robie blândă
pe care-o accept
resemnat*

primăvară

*primăvara
s-a întors
atârnând pe crengile goale
luminițe de flori*

*în pământ
aud trosnind
deschizându-se
semințele adormite încă
în brazdele
tăiate în toamnă*

*viermi
angajați special
mărunțesc pământul
stropindu-l
cu salivă*

*privesc uimit
un spectacol
ce-mi pare
că l-am mai văzut
și-n alți ani*

*doar privirea mea
e mai obosită*

contabilitate

***recunosc zilele
după
mântuirile
din nopți***

***adorm abia
după ce-am
contabilizat
lucrurile de peste zi
înțeleg abia atunci
că însumi
sunt apreciat
abia după ceea
ce se poate
contabiliza
în urma mea***

curg

*renii iernatici
îmi ară docili
câmpul pregătit
din toamnă
voi căuta din timp
semințe
de veșnicie
să se îmbulbe
în brazda aburindă*

*la capăt de zi
începe ogorul nopții
semănat deja
cu stranii povești
drămuite-n mesteceni*

*liniștile
peste tot
curg
să adape pământul
uscat de arșițe*

crucea destinului

*lasă-ți umbra
să se culce blând
peste sufletul meu*

*n-ar mai avea timp
nici măcar
să viseze*

*răstignită
pe crucea destinului
ar sângera
dând vieții-mi
nectarul sfânt
al tămăduirii*

*poate
astfel aș îndrăzni
să te uit
sau să te-cretez
mai adânc
în carnea mea*

prefăcătorie

*nimic
din proximitatea sufletului
nu mă-ndeamnă
să procedez temeinic
la o introspecție
periculoasă descoperirii
tainelor ce ani în șir
le-am pus stavilă
în fața lumii
de aceea
mi-e frică
de mine însumi
și caut
mai de grabă
să mă ascund
de mine
în oameni*

*oare
ce-aș mai găsi
din tot ce-am proiectat
cândva
când eram convins
că viitorul îmi aparține?...*

*pentru că încă
mai sper
mă ascund
în spatele evidențelor
prefăcându-mă
că nu le cunosc*

poate ??

*lespezile
fac deliciul
unei existențe
așezate în toate
pozițiile
de toate culorile
și miremele
încearcă
să reproducă
chiar fragmentar
și sporadic
ceea ce existența
le oferă cu atâta
generozitate*

*mai grav e
că de la o vreme
ele se mișcă tot
mai greu
și mă aștept
cândva
să rămână una
nemișcată pe care să
scrie
numele meu*

*e tot ce voi lăsa
după....
tocmai de aceea
mă străduiesc
să-l mai păstrez
pe câteva coperte*

*poate,
cine știe?...
va mai rămâne
ceva peste ani...*

zile

vineri

*s-a încăpățânat
și-a luat-o înaintea
lui marți...
miercuri și luni
se joacă de-a
ascunselea
și nu mai știi
care e una
și care e alta
joi face tumbe
și tremură
de frică
să nu o mut cândva
în altă galaxie
numai duminica
s-a așezat statornic
la căpătâiul celorlalte
acceptându-le
așa cum sunt*

*ea știe
că
oricât cameleonism
ar avea întrânsele
sfârșesc
imperturbabil
duminica...*

*se pare
că numai sfârșitul
e cert*

ursitoare

**în jurul noului născut
zodieri
urcă
pe cea mai înaltă colină
și prăvălesc spre infinituri
vise, dorințe, urări
pentru fățul lor**

**când va crește destul
pentru a-și lua în primire
soarta dată de Cel de Sus
pruncul însuși
pe imagine jgheaburi
va prăvăli la rându-i
dorințe pe care
se va strădui
să le-mplinească**

**cu vârsta
le va descoperi apoi
eșuate
și le va înmormânta
după copilărie,
după adolescență,
după maturitate**

*vor rămâne uscate
flasce
pline de vânătași
doar unele
cele mai încăpățânate
pe acestea
se va strădui
să le vindece
și să le dea
-măcar aproximativ-
strălucirea cu care
s-au lansat
cândva
desigur
înălțimile pot fi
line
sau pline de bolovăniș
și de creste*

*aceasta e soarta
pe care le-a hărăzit-o
Mai Marele*

pândesc

*stau
pe terasă și
caut să prind
cu privirea
zborul fluturilor de noapte*

*pândesc clipa
când printre ei
se va ivi
MARELE
urmărit de lilieci
și de un între cortegiu
ca un giulgiu
de preț*

destin

*născuți suntem
să ducem mai departe
o torță
de cântec*

arpegiile sunt atât de diferite

*mai degrabă
în locul simfoniei
e un orăcăit*

fiecare în legea lui

întuneric

*mi-aștern privirile
spre un cer pe care
luna nu-l chinuie
cu prezența*

*când, peste arbori,
întunericul surâde
în cascade
doar macii
licuricilor verzui
stau la pândă
cu stelele*

pastișă

*se-ndreaptă frânturi
de fapte diverse
să-și încerce puterile
în vise ce nu se-mpinesc
-pastișe fade rulate anemic-
dintr-o voluptate trăită frenetic
preț de o viață*

*cu cât părea mai vie
și mai tumultoasă
clipa
cu atât zace acum
în același alambic
cu cele mai
șterse*

*- pastișă fadă a frământării -
din păcate numai de tine știută*

fire

*liniștea
îmi toarce
firul neșesălat
și-l așează
pe caier
într-o perfectă
înșiruire...*

*îmi lasă
strania impresie
că firul
se va întrerupe
brusc...*

*oare cât
îmi va fi dat
să rup
din marea curgere?...*

*oare
se vor găsi atunci
lianți
meniți să-nnoade
fire rupte?...*

tânjesc

*mă las dorului
să mă poarte în cârcă
departe,
pe ulițele somnului
sau să mă ferească
de ispite
redobândindu-mi liniștea
prin spălare în apele
agitate
ale căutării sinelui*

*cine îmi face semne
să mă apropii mai
aproape de adâncuri?*

*cine mă ademenește
cu privirile
ascunse sub voal?*

*pretutindeni
mă uit în jur
și nu mă găsesc
decât pe mine
iscodindu-mă
la porți de curți
albite de doruri
tânjesc să-mi regăsesc*

liniștea prizonier

*pustiu e în sufletul meu
Doamne
nu mă regăsesc
oricât mă caut
prin toate văgăunile
m-am ascuns așa de bine
pentru ca să mă apăr
de toate relele lumii
încât nu mai dibui
să ies din ascunziș*

*pesemne
m-am confundat cu
uitarea și cu
depărtările
m-am îndepărtat prea mult
de mine însumi
- ca să nu mai spun de ceilalți -
poate c-am să reușesc cândva
dar mi-e teamă
să nu fie prea târziu
sau să nu mă înalț prea tare
cu noua lume
încât să rămân
permanent
prizonier în propria-mi neființă*

cărare

*pe trepte de umbră
zoresc spre amurguri
ce se coboară
peste sufletul meu
îmi urc Golgota
purtându-mi în spinare
crucea dată
de mama
la întâlnirea cu lumea
și luminez cărarea-mi
cu raze de gând
ca să-i pot ajuta
pe ai mei
să o ducă mai departe*

*ferestre mă pândesc
în depărtări
și nu știu
dacă mă vor ajuta puterile
să ajung să privesc măcar
mai departe*

*dar
poate că asta e
doar
misiunea urmașilor ?*

iluzie

*în fiecare clipă
mă joc de-a uitarea
cu mine însumi...
mă-nvăț a uita
copilăria
atât de ascunsă
sub maldărul de zile uscate,
prima privire
asupra lucrurilor din jur
am ascuns-o în buruienile minții...
prima dragoste
a zburat cu păsările toamna
spre alte meleaguri
sau spre alți interpreți*

*mă ascund
de tot ce-ar putea
să-mi hrănească
iluziile
știind că în spatele lor
nu se-ascund decât altele
doar că acestea-s
mai trainice*

*mă joc cu mine
de-a minele
și am iluzia că exist
și că reprezint ceva*

așternut

***mâine
voi încerca să fiu altul
să mă smulg din cuibul visării
și să mă avânt în noianul
de viață
ce mă înconjoară***

***am ocolit așa de mult
acest moment
încât începe să-mi fie teamă
să nu mă pierd
sau să mă ardă prea tare
vreo dorință ascunsă***

***mă voi scărda
în laptele sfânt al mamei
spre a mă apăra***

***mistic
voi șterge-n tăcere
lacrima curată
a misterelor
în sufletul meu
așternut în calea tuturor
de când am cunoscut poezia***

mulțumire

*se leagănă-n cer
curcubee de noapte
atârinate himeric
pe creste de speranțe
și vise*

*privindu-le
îmi pare
că însumi
le-am înșirat
spre a-mi putea
lumina viața
în bezna albastră
a atâtor iluzii,
cioburi făcute
din razele de lună
toiagul
se frânge
și pașii-s mai moi
dar încă mai văd
curcubeele
și mă mulțumesc
cu atât*

dor

*streșini cad
peste câmpuri de ceață
și orologiul dogit
se cufundă în bezne*

*licăr
găsesc în străfunduri de vis
licurici bezmetici
căutându-și urmele
prin staul*

*nimic nu m-așteaptă
nici măcar lupii
care-au curățat
cândva
staulul*

*mi-e dor de mine
și sper să mă întâlnesc
la poarta cea mare*

spre înalt

*ridic
privirea spre înalt
și caut izvorul de
unde pornește
cărarea, stea a uitării*

*încerc
amăgiri de cristal
pe muchea destinului
vestindu-mi solia*

*la toate răspund
cu ocheade
renăscute din
cioburi de vise*

restul e tăcere

sentimente

*leagăn
cobor din cornul lunii
să-mi dau ușa
sentimentele*

*le mângâi
le murmur
le-ador
îngrijindu-le
ca pe un lucru sfânt*

*e tot
ce mi-a mai rămas
al meu*

*în clipa de-apoi
le-oi aduna
în sipete de argint
poare vor mai trebui
cuiva*

perspective

*umbre și ceață
cuprind tot mai mult
și mai des
zările
izolându-mă
rând pe rând*

*Doamne
câte perspective
aveam cândva
și cum s-au ascuns
drumurile spre ele !?*

*oare
cu ce am păcătuț
de m-au părăsit
toate?*

iluzii

*mă-nchid
ca-ntr-o cetate
în mine
să nu mă atingă ochii lumii
să-mi pot purta singur
de grijă
uitând
că toți procedează astfel*

*iluzia ține
până când mă trezesc
și-mi înțeleg
vulnerabilitatea*

*se spune
că omu-i o ființă socială*

*oare unde-i adevărul
când eu
privindu-i pe toți cei din jur
mă simt
atât de singur*

*nici urletele nu ar ajunge
la eul meu*

bucurii diurne

*îmi cinstesc ziua de azi
cu cea de mâine
iar cea de mâine
cu cea de poimâine
și așa mai departe*

*mă bucur de soare
de frig sau de mîzgă
de parcă nu le-aș mai
fî văzut*

*dimineața
îmi trezesc simțurile
și le aleg
cu un strop
de zâmbet discret
închinat minunilor
diurne*

*lapte
din laptele mamei
sorb în fiecare zi
ca pentru cea de
apoi*

probleme interne

*din auriculul stâng
trimit vești
spre capitolul întrebări
pe când din cel drept
spre capitolul răspunsuri*

*credeam că inima mea
pulsează normal
clipă de clipă*

*atunci de ce oare
la o analiză mai atentă
constat că
mă inundă tsunami-ul
întrebărilor
lăsând prea puțin
pentru răspunsuri*

*cine se amestecă în
problemele mele interne
dirijându-le??*

melcul

*subtilul melc
fascinează continuu
pe cel ce privește
cu încetineala-i
proverbială*

e doar o aparență

*lanțul de bale
se întinde necurmat
după reguli precise
până departe
în perspective
abia visate*

*se-ntind
peste lumi
peste vremi
cornițe bourești
bestiale alaiuri
de tăceri*

scrisori

*se-ntorc
necitite scrisori
în amurg
destinatarii au murit demult*

*stau închiși
în găurile lor de cârțițe
amenințând că vor
umple cu hoitul lor
orizontul prea strâmt
și-l vor preface în
răspunsuri menite să
cearnă binele de rău*

*mă-ncearcă un vis
desprins dintr-o noapte
iluminată de crisalide
picurate
din Heidegger*

*la capătul podului
aleargă factorul care
să caute mai departe
adresantul și expeditorul*

mă caut

*în pretinsul demers
spre anatomia totemică
raze de repere
sacre
fac ravagii
în zborul silfid
proiectat
spre eternitate*

*las deoparte
instinctul bolnav
de-a șterge urmele
unei traiectorii
și așa demente
și mă caut
cel bun
cel frumos
cel teafăr
cu toate că știu
că nu voi găsi
decât proiecția vântului
pe ceafa albastră
a valului*

în genunchi

*un pod
se deprinde fugar
din capătul de apă
ducând
paralel axa
de suflet zdrențuit
de furtuni
spre
preotul așezat în genunchi
rugându-se
nepământean
pentru sufletul meu
părăsit de
minunile unei lumi
regăsite
prin tine*

*o fi oare
o altă ființă
a miracolelor
ucise în fașă?*

proiecție

*la umbra tufei de liliac
mă îmbăt cu mireasma sfântă
și-mi întind visele
până în preajma ta
să-ți simt
orbecăind spre limanuri
fructul frânt al zilei
dumicat
de umbrele nopții*

*te-nvălui
cu umbre de taină
și-ți culeg
dorințele
transformate în visuri*

în propriile-mi visuri

viscocele zilelor sarbede

*la streșini
încep să cadă
cu voluptate
- parcă -
atâtea iluzii
adunate vălătuc
de viscocele
zilelor sarbede
- mușuroi prea greu
pentru a-l purta
în cârcă*

*dar
sunt legate prea strâns
de sufletul meu
ce-ncearcă zadarnic
să-și facă drum
cu maceta încrederii*

*brațul mi-e
din ce în ce
mai obosit*

când?

**îmi pun
tot felul de întrebări
căroră încerc să le răspuns
cât mai convingător și
punându-mă în postura
celui care trebuie să răspundă
la întrebările
altora**

**le și aștept, dar,
se pare că fiecare
e prea ocupat să
răspundă la întrebările
sale**

**când
să mai ai timp
să mai pui întrebări altora
și, mai ales,
să ascuți și răspunsurile??**

departe

*grele arțișele verii curg pe Dunăre la vale
vântul își găsește leagăn sus pe creasta unui
val
oamenii se trag la umbră, doar arare stau pe
cale
eu visez răcoarea sfântă din bătrânul meu
Ardeal*

*de caniculă chiar frunza se-ofilește sus pe
creangă
soarele e râu de lavă scurs sălbatic pe pământ
e o lume amețită, somnoroasă și bolnavă
păsările plâng de foame într-un zbor bizar și
frânt*

*cât de bine-ar fi la munte printre pinii mei
prieteni
ascultând de boarea dulce lângă apa unui râu
mângâiat de dezmierdarea lin prelinsă
dinspre cetini
să nu-mi țin în lanțuri visul, nici plăcerea să
n-o țin*

urmărire

*strivesc
fără milă
pe drumul bătătorit
de casele melcilor
antene de
iscoade
pornite-n urmărire
încă de pe vremea
când gânguream
la sânul cald al mamei*

*cineva
se pare că vrea
să știe tot ce fac
sau măcar dacă fac*

*pesemne
că în caz contrar
mi se retrage dreptul
de a respira
în aerul pur
al dimineților*

*cine oare
îmi contabilizează
noaptele pierdute
în veghe?
la nașterea poemului?*

retragere

*în primăveri
durerile se retrag
în adâncuri
visând să țâșnească
bucuria*

*crivățul
își ascunde ghearele
în verdele ierbii*

*ninsori se mai văd
doar în sufletele
moarte
în iarna iubirii
trecute*

*vene-larve
îmi picură
soarele primăverii*

curățenie

*încerc uneori
să fac ordine
și curățenie
în sufletul meu
în care s-au adunat
atâtea morminte
de doruri*

*iau
și mă debarsez
rând pe rând
de speranțe irosite
de iluzii pierdute
de iubiri
mai multe moarte
înainte de a ajunge
la maturitate*

*din crisalidele
rămase
scaun fără ocupant
înșir mărgele
cu care să se joace
fetițele nopților
nedormite*

reciclare

*sentimente
retrase de pe piață
sunt aruncate de-a valma
spre malaxoarele
care le macină
și le redau oamenilor
de parc-ar fi noi*

*putem supraviețui
cu puține
în turbinca fermecată
a sufletului*

*dar
avem stringentă nevoie
de iubirea mamei*

plivit

*straturi de vise
plivesc
în fiecare noapte*

*pregătesc
pământul afânat
de brazdele întunericului*

*le ud cu
toate ploile
dorurilor neîmplinite peste zi*

*le însămânțez cu iluzii
și-apoi
mă așez neștiut
la capăt de strat
pe o pernă de credințe
să le apăr
de lotri*

*dimineața mă trezesc
mai bătrân cu o noapte
dar infinit mai bogat*

*iluziile mele
au dat roade*

lacrima dorului

***lacrima dorului
nu-i la fel ca celelalte***

***ea spală
ea calcă
ea mângâie
ea urlă disperată***

***lacrima dorului
s-ar cuveni să fie adunată
picătură cu picătură
ca o tinctură
de leac***

***lacrima dorului
e cântec
în primăvara buiacă***

***lăsați-o să curgă năvalnică
- balsam peste lumea durută -
pe care nu știe cum
s-o astâmpere***

m-aş face....

*lac m-aş face
să se scalde-n mine
trupuri de fecioare*

*izvor m-aş face
să se-adape
fecioarele de
căldurile trupurilor
încinse de arşiţă*

*pom bun m-aş face
să-şi astâmpere poftele
născute în zori
şi să-şi agaţe în crengi
puţinele pânze
ce le acoperă trupurile*

*cântec m-aş face
să le mângâi suavele buze
atunci când îşi cântă iubirea*

lăcuste de lumină

*în nopți
îmi socotește cineva timpul
parcă invers*

*am să mă ascund
în spatele firavelor umbre de realitate
pentru că în spatele lor
lumea întunericului sapă
lăcuste de lumină
să le adoarmă
veștejite penumbre de cer
s-adauge liniști noi
cohorte de frânte lumini
ploconite-n extaz
peste câmpuri tivite cu cețuri*

*nimic din tot ce-am visat
- blesteme spulberate -
n-au făcut decât să crâcnească
mirate-n jelanie
să tulbure și-așa nemișcata uitare
din starea ei pură, de icoană
vinovată de vise*

*cum aş vrea, Doamne
să sar peste peşteri
şi să-mi strig neîmplinitele vreri
sub pomi de liliac
în floare albă*

nimeni nu-mi poate da

*n-am să mă-ntorc
să-ți văd privirea mirată
și întrebătoare
la plecarea mea*

*ți s-o fi părut, oare,
că nu-i îndeajuns motivată?*

*răspântii la vânt
am pândit
să te-aduc mai aproape de mine
dar a fost zadarnic*

*nimeni nu-mi poate da
puritatea ochilor tăi
la-nceputuri*

*m-aș bucura
dacă-ți vei regăsi
sălbatica ta
libertate*

clipa nuntirii

*nunțile noastre albastre
se risipesc peste lume
cu dangăt stins
rădăcini de ienuperi
roiesc pe sub brazde*

*cui să-mi plâng, oare,
pierderea singurătății?*

*e-atâta foșnet în juru-mi
și clipa nuntirii se cere
golită de tâlc
revărsată
cu dărnicie
peste margini*

*s-aude în depărtări
croncănit de corbi
sau
cântece de leagăn
scornite de îngeri??*

la poarta dinspre soare-apune

*am vărsat cerneala albastră
a infiniturilor
în brazde arate
în mîzga ciuturilor
risipite în ploaia
ce curge neîncetată
din adâncimi de ceață*

*amurgurile par leșuri
arzânde în lumina disperărilor
sardonice așezate-n busculade
de liniști topite*

*risipesc ce-a mai rămas
din preaplinul zilelor
fără a gândi că
se bifează cu fiecă înserare
o trecere*

*miriști îmbrăcate în lumini
incendiate brume
scapără după scânteii
imaginare*

***la poarta
dinspre soare-apune
se mai sting alte lumânări!***

pe ponton

*la Dunăre privesc cu gândul dus
imaginând că uriașa apă
e un potop de lacrimi, căzut de sus
sudoarea plâns-a neamului, curată*

*s-au povârnit sub crucea din amurg
atâtea miriade de-universuri
și-și murmură tăcerile ce curg,
noian de nenăscute înțelesuri*

*iluzii preschimbate-n picături
dospite-n caravane de albastru
purtând povara sfințelilor scripturi
- fluviu neostoit sub arc de astru*

boarea caldă a asfințiturilor

*grăbește-te iubito
poartă-ți condurii
peste umbrele pașilor mei
acum
până nu e prea târziu*

*vreau să mă scald iar
în imensitatea
ochilor tăi împrejmuiți
de gene ca niște
tufișuri de liliac*

*dă-mi iar și iar
șoapta ta
desprinsă din comete
cu stele viclene*

*acoperă-mă
cu boarea caldă a asfințiturilor
după zile de arșiță*

*mi-e greu s-o spun
dar va veni vremea
când nu voi mai putea
să-ți cerșesc iertarea
de a te fi întâlnit*

m-am trezit copac

*m-am așezat pe
o buturugă
nu departe de liziera
pădurii de brazi
și-așteptam
-ucenic răbdător-
să curgă în rime
fiorul sfânt al
inspirației divine*

*dar
fără să vreau
m-am trezit eu însumi
copac
cu crengi
și cetină verde*

*simțeam
cum curge în vine seva sfântă
amestecată cu tainele pământului
scăldat în istorie
și cumințenie*

*printre rădăcini
curgeau șerpilor ploilor
fluierând-și barbarele
istorisirii în genuni*

bolnav de mine

*niciodată
n-am fost mai bolnav
de mine ca acum*

*simt tropăind neliniștile
în preajma mea
și caut
portite de scăpare
din claustrarea
gândurilor fugite de mine
spre voi*

*bătălii sângeroase
se dau între
mine și mine
și-aștept ajutoare
din neunde
măcar să-mi
ridice stindardul
pe carul de luptă
al speranței*

incendii

*incendii las în urma mea
când dogoritoare sentimente
mă inundă*

*încerc să le sting
cu toate apele lumii
muiate-n credințe
și optimism*

*de-aceea mi-e greu
să ies în priveliști
spălate în roua
singurătății
pentru a nu le atinge
și a le nimici
în tăceri*

*Doamne,
cum urlam
-lup tânăr-
spre-albastrele zări
făcându-mi simțită
prezența zeiască a anilor
neduruți în primejdii*

crengi goale

**de vor întinde toamnele
peste sufletul meu
încep să le simt
de departe răcoarea**

**se vor îngălbeni frunzele
iluziilor
iar florile picurate-n
clepsidră
se vor ofili
căzându-le petalele
multicolore
și lăsând în urmă-le
crengi goale
și pistiluri
prin care șuieră vântul
a iarnă**

**până mai ieri speram
să fie o toamnă lungă
bogată-n
priveliști călduțe**

**de ce-mi iau
rând pe rând
mai multe haine
să-mi acopăr sentimentele?**

Mona Lisa aborigenă

***secretul privirii tale
de Mona Lisa aborigenă
mă gândesc
că l-am priceput
târziu
după ce zâmbetul
s-a stins***

***ai vrut poate
să nu mă faci
să sufăr
punându-ți la picioare
primăverile
abia înmugurite***

***la sufletul tău
pomii rodiseră demult
și aveai experiența
disperării
risipită în ramuri***

***dar eram prea crud
pentru a crede
în iarnă
și nu te-am înțeles
sau n-am vrut***

*acum zăpezile au
căzut și peste piersicii
din părul meu
lăsându-mă atât de
atoateștiutor*

nopti nedormite

***fac nimb
din cearcănele ochilor tăi
obosiți de-atâtea nopti
nedormite
cu gândul
la cine știe ce sori
nedați în buiestru
și nedeprinși
cu singurătatea***

***te-am căutat
în fântâna izvorâtă
din privirea-ți flămândă
dar erai
atât de departe
încât n-aș fi putut
să te strig
să m-auzi***

mi-ai fi răspuns oare?

cerești limpeziri

***cerești limpeziri
descopăr în sufletul meu
pe unde altădată
s-abăteau norii
și furtunile dragostei***

***e liniște
e pace
și nimeni nu-mi tulbură
răsăriturile***

***chiar păsările
purtătoare de vești
mi-l brăzdează mai rar
și-atunci când o fac
mi-e din ce în ce
mai teamă
de veștile lor***

***demult nu mi-au adus
una mai bună***

copacii asediați

*vetuste dumbrăvi
își plâng tinerețea
cu frunzele galbene
desprinse din copacii
asediați de vânturile toamnei*

*fără să pară primejdii
dinspre miazănoapte
s-aud tot mai definite
arpegiile vânturilor*

*sincopie roiesc
peste florile tremurânde
simțindu-și sfârșitul
în apropierea destinului*

*sunt, tot mai solitar
rumoarea crescândă
ce-mi sporește tremurând
bătaia clopotului*

*stropii de liniște
- blagieni -
mă tulbură
și mă înspăimântă*

sufletele străbunilor mei

***nicicând
privești nu m-a
impresionat atât
cât cea văzută
de la Cetatea Zânelor
din munții Covasnei
unde au rămas încă
ruinele cetății
dacilor liberi***

***spre văi
privirea se odihnea
peste-acest sfânt pământ
românesc
atât de zbuciumat
de pofte***

***simțeam
cu fiecă bătăie de frunză
sub vântul tomnatic
sufletele străbunilor mei
înhămați eternei porunci
a păstrării pământului sacru***

*simțeam
cum doream să rămân
în vecie
pe vârful bătuit de memorii
alături de stafiile
dacilor mei nesupuși!*

mai naște-mă o dată

**unde ești mamă?
te caut
de-o veșnicie
să te rog fierbinte
să mă mai naști o dată**

**sunt beat
de toate culorile
și-aromele lumii
și-aș vrea
să mă dărui
infinitului
cu toată voluptatea**

**de aceea
te rog
mai naște-mă o dată,
mamă**

culoarea fluturilor

***cineva
îmi atacă primăverile
și le-ascunde
în ținuturile reci
lăsându-mi doar
toamnele cu vântoasele
lor brumate***

***ar vrea poate
să-mi piardă speranța
sau măcar
s-o ascundă și pe ea***

***acel cineva
nu știe poate
că toamnele
cu poalele lor
pudrate-n culori
de culoarea fluturilor
pot fi la fel
de frumoase***

vremelnice poduri

*vremelnice poduri se leagă-ntre noi
și trenuri albastre se-ntrec spre-nceputuri
luciri incomplete roiesc dinspre flori
cu ramuri ce vin din sinistre ținuturi*

*ne-ntoarcem spre noi dup-atâtea erori
tulburate visări le-ncercăm ferecate
și străbatem în spații cu beții de culori
uitând să ne naștem și să facem păcate*

*nimic nu se schimbă doar geana de sus
ne pare-n târziuri atât de străină
și poduri se surpă peste ape ce nu-s
iar lumea-i departe și tot mai străină*

zdrențe spălate de ziuă

*ramuri de vis
îmi umbresc diminețile
când cerul meu
mereu deschis spre visare
încă îți clătește
fața-i?
de norii
ce-mi bântuiseră
noapțile fără somn*

*se leagănă-n ramuri
zdrențe spălate de ziuă
doruri ascunse
nevindecate
din viețile mele
nocturne*

străbunele sihle

***sucombă stinse
razele lunii
pe cetini bătrâne
Valea Covasnei
se mistuie-n chinuri
s-adoarmă
bolnavă de-atâtea
tăceri nesfârșite
din ruinele cetății dacice
coboară-n cohorte
vitejii
să apere străbunele sihle
de lupii flămânzi
de pământuri***

***Valea Zânelor
clocotește
de cântecele lor tăcute***

biruinți secerate

*săgeți de vers
s-agață în perne
de culoarea curcubeului*

*stropite de picurii
de rouă
ai zorilor
se bulucesc
răsfirate-n
păcate lumesti
și se sting
cu bătaia de
aripi de fluturi*

*de surle și trâmbițe
urlă câmpurile de luptă
ale tristelor biruinți
secerate în nopțile
divine devorate
de poezie*

punct sensibil

***fără să vreau
am atins un punct tare
sensibil:
am vrut să aflu despre
mine
mai multe detalii***

ce m-o fi apucat?

***n-aș vrea să vă
dezamănesc
dar n-o să vă spun
niciodată
ceea ce am aflat***

***pentru curioși:
încercați singuri
dacă vă dă mâna***

intersecție

*la intersecția
eului cu minele
e o turbulență
de nedescris*

*furtunile
s-abat dinspre
oriunde
și cel în suferință
este sufletul
care încearcă
să dea un înțeles
ne-nțelesurilor*

*dar oare
înțelesul meu este
și al altora?*

mă leagăn

*mă leagăn ca frunza lui
marelui stejarului
fac umbră pământului
dau culoare gândului
și tărie versului
rotund universului*

*din ciutura râului
și căldura grâului
fac minunea frâului*

*să-ncing coama roibului
și să m-aștern drumului
spre porțile dorului
din pridvorul norului*

*să mă închin larului
larului penatului
rotundului satului
locul Preaînaltului*

*unde-și duși ai mei să-nvie
în minunea din câmpie
străjuind întru vecie*

mi-e drag

*mi-e drag
să mă dedau visării*

*mi-e drag
să retrăiesc clipe
a căror intensitate
o trăiam cândva
din plin*

*dar nu mai pot
să mă redau
cu voluptate
plăcerilor firii*

*mi-e teamă
să nu mă consider
ridicol
flux*

*seara
așezat în fața colii albe
simt un flux ciudat
ce se cere așezat
în rime*

*ca o mofetă binecuvântată
emană
figuri de stil
așezându-se în sintagme
ce mă dezvăluie
vouă
roind
înțepând
sau mângâind*

*e un altfel de eu
expus privirilor voastre*

*o spovedanie
sau o îmbăiere
în văzul mulțimii*

lacrima de dor

*cade lacrima de dor
fruct desprinsă din ponor
argint picurat din stele
nestemat al nopții grele
blând colind pe drum de seară
și neliniște amară
labirint surprins în fașă
creștet de fire gingașă
bob de scânteiere mută
fum de ardere durută
univers bolind în ceață
rod amar dospind dulceață
vis albastru de iubire
ciob timid de nemurire*

*oare cine te-o sorbi
lacrimă surprinsă-n zi?*

Poezii cu formă fixă

Lăstarii dormitează

***Lăstarii dormitează blând sub vise
Pândind lăstunii să-i ciugulească frunza
Sărmanii îndrăgostiți, cu inimi plânse,
De sevă-ascunsă-n vine ca meduza***

***Se chinuie prin rănilile deschise
De atâtea păsări ce-și spulberă spuza
Lăstarii dormitează blând sub vise
Pândind lăstuni să-i ciugulească frunza***

***Se terciuiesc spre zările deschise
Îmbrățișând văzduhul ca lehuza
Cu voluptate-n nopțile aprinse
Când prunc flămând îi smotocește bluza***

Lăstarii dormitează lin sub vise

Morganatice căi

***Morganatice căi se-ntretaie-n abis
Spre lumi care nu-s nici în iureş de cerbi
Doar poetul reclamă viziune de vis
Şi geană desprinsă din foşnet de ierbi***

***Pe pana-mi s-adună comori necuprins
Pecete de vers izvorând nori superbi
Morganatice căi se-ntretaie-n abis
Spre lumi care nu-s nici în iureş de cerbi***

***Zadarnic aştepti un răspuns când întrebi
Despre rosturi ce plimbă păcat abia stins
N-ai să afli nicicând unde-i pasul de cerbi
Frunzişuri pierdute sub proaspătul nins***

Iernatice căi se-ntretaie-n abis

Starețul

**La Sânmărtin, sub geană de apus
Preacuviosul stareț Teodul
Spre crângul de păcate nesătul
Narează blând supliciul lui Iisus**

**Ciudate năluciri s-adună scul
Cu timp și legi din vremile ce nu-s
Cădelnițând sub geană de apus
Preacuviosul stareț Teodul**

**Îl urmăresc, azi preaplecat emul
Strârnind regrete după timpul scurs
Fără cadran și fără vreun pendul**

**Către zenit ridic privrirea-n sus
Încerc s-ascult pe blândul Teodul
Torcând blajin pe-un hieratic fus**

Fantome de ninsori

*Vezi, lângă râu s-au scurs din cer culori
Dospite mai adânc sub colț de lună
Mijește blând robit de cale bună
Și adăpat cu adieri din flori*

*Și-atâta somn aștept atâția zori
Să fac uitat marasmul din furtună
Dospite raze de sub colț de lună
Când lângă râu s-au scurs din cer culori*

*Mi-aș naște nimfe pârguite-n sori
Când noaptea și lumina se-mpreună
În pacea sfântă, candidă și bună
Din care cresc fantome de ninsori*

Vezi lângă râu s-au scurs din cer culori

Gri tomnatic

***Răscolitor sfârșit de gri tomnatic
S-a revarsat pe-albastrele coline
Întârziind s-adape inițiativ
Crispate-mbrobodiri revers senine***

***Le simt foșnind și caut nebunatic
Vetuste plăsmuiri de farmec pline
Răscolitor sfârșit de gri tomnatic
S-a revărsat pe-albastrele coline***

***Pe dealuri cade toamna pic, pic, pic
Din stratul de tristeți pitite-n mine
Orfan priveghi pe creste carpatine
Mă poartă spre amurg, sau spre nimic***

Răscolitor sfârșit de gri tomnatic

Vânt hoinar

***Prin grădini un vânt hoinar
Face frunzele să cânte
Pe când, gând la cele sfinte
Mă freamătă iar și iar***

***Pe la margini de hotar
Cât pot dorul să-și avânte
Prin grădini un vânt hoinar
Face frunzele să cânte***

***Prind pe creste solitar
Rădăcini pentru cuvinte
Și vibrează înainte
Plâns netrebnic și lunar***

Prin grădini e vânt hoinar

Se-ntorc osteniți

***Se-ntorc osteniți norii grei spre apus
După ce-au plâns tomantic pământul cu flori
Au dansat galopând pân-ce noaptea s-a dus
Și-au ieșit la păscut nebunaticii nori***

***Oare cine-mi așează urzeala pe fus?
Pe unde s-au dus așteptate culori?
Se-ntorc osteniți norii grei spre apus
După ce-au plâns tomantic pământul cu flori***

***Pe creștet s-adună arcade ce nu-s
Secret moștenit poartă-n brațe ninsori
Ce răspund la chemări izvorâte palori
Nevăzute nicicând, poruncite de sus***

Se-ntorc osteniți norii grei spre apus

Am săpat

*Astăzi am săpat enorm
Răvășind în carne glia
Să m-astâmpăr de trufia
De-a vedea izvoru-n somn*

*Repezișuri ce adorm
La picioare-mi ca leșia
Astăzi am săpat enorm
Răvășind în carne glia*

*Nu pot gândul să-l întorn
Doar sporindu-i fantezia
Răscolit de vijelia
Versurilor ce adorm*

Astăzi am săpat enorm

Călărețul

***La crucea din deal, semeț
S-a ivit de pe cărare
Straniu ca o arătare
Mândru cal și călăreț***

***Părul său bogat și creț
Cată liber către soare
La crucea din deal, semeț
Călărețul pe cărare***

***Nu mai vrea cu niciun preț
Să-mi răspundă la-ntrebare
De unde-a pornit spre zare
Mândru cal și călăreț***

La crucea din deal, semeț

Singur – cuc

**Clipe, peste noi se torc
Adunate vălătuc
Și-n efort trudit se-ntorc
Resturi arse din batuc**

**Pe-nserat te-ntrebi năuc
Unde-s zilele ce curg
Clipe peste noi se torc
Adunate vălătuc**

**Stau pe gânduri singur – cuc
Sură-i calea la apus
A rămas puțin pe fus
Ca în răsul meu năuc**

Clipe peste noi se torc.

De același autor:

Arome târzii, versuri, Ed. Nico, Tg. Mureș, 2004,
ediția a II-a, 2008

Miresme târzii, versuri, Ed. Nico, Tg Mureș, 2006

Coloanele câmpiei, versuri, Ed. Nico, Tg Mureș,
2008

Vâltorile limbii, versuri, Ed. Nico, Tg Mureș, 2008

Penumbra de poteci, versuri, Ed. Codruța Cezara
Marica, Tg. Mureș, 2010